

РЕШЕНИЕ

№ 14610

гр. София, 13.08.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 19.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **342** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.215 от Закона за устройство на територията (ЗУТ).
Образувано е по жалба от М. Н. П., подадена чрез упълномощения процесуален представител адв. К. М., срещу писмо с изх.№ САГ23-ГР00-2114-/1/12.12.2023 г. на главния архитект на Столична община (СО). С писмото, по повод подадено заявление с вх.№ САГ23-ГР00-2114/30.08.2023 г. за даване на разрешение за изработване на проект за ПУП – ПЗ за ПИ с идентификатор 68134.1982.88, находящ се в [населено място],[жк], район „В.” – Столична община, [улица], без номер, жалбоподателят е уведомен, че за района има предвидено изработване на ПУП по смисъла на чл.16 от ЗУТ като във връзка с това е възложено събиране на съответните предварителни данни от експлоатационните дружества и изследване на възможността за приложение на посочената норма от ЗУТ. С жалбата се твърди, че обжалваното писмо има характер на индивидуален административен акт. Постановеният с него отказ, според оспорващия, бил незаконосъобразен. Моли за отмяната му и за връщане на преписката на административния орган за ново произнасяне. Претендира присъждане на направените по делото разности.
Ответникът – главният архитект на СО в открито съдебно заседание чрез упълномощения си процесуален представител юрк. Р. Г. оспорва жалбата като неоснователна. Иска същата да бъде отхвърлена, както и да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото.

Въпросът относно допустимостта на жалбата е разрешен с влязло в сила определение № 5589 от 08.05.2024 г. по адм. дело № 4246/2024 г. на Върховния административен съд. С него е прието, че оспореното писмо по същество представлява изричен отказ да се разреши допускане изработването на проект на план за застрояване. С това е изяснен въпросът относно характера на оспореното писмо, а именно че същото представлява индивидуален административен акт, както и обосновава правния интерес на адресата му да го оспори.

По делото няма данни за датата на уведомяване на жалбоподателя за издадения административен акт. Съдът обаче съобрази, че в процесното писмо, обективизиращо оспорения отказ, не е указано пред кой орган и в какъв срок същото може да бъде обжалвано. Съгласно чл.140, ал.1 от АПК, когато в административния акт или в съобщението за неговото издаване не е указано пред кой орган и в какъв срок може да се подаде жалба, съответният срок за обжалване по този дял се удължава на два месеца. От своя страна разпоредбата на чл.59, ал.2, т.7 от АПК, насочена към защита на адресатите на индивидуални административни актове спрямо администрацията, предвижда, че издаденият в писмена форма административен акт следва да съдържа указание пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва. Тъй като оспореното писмо е с дата 12.12.2023 г., а жалбата е подадена на 04.01.2024 г. и с оглед липсата на указание за възможността същото да бъде обжалвано, следва да се приеме, че жалбата е подадена в срока по чл.140, ал.1 от АПК. По изложените съображения жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е и основателна.

От данните по делото се установява следното:

Със заявление с вх.№ САГ23-ГР00-2114/30.08.2023 г. М. Н. П. е поискал от главния архитект на Столична община (СО) да му издаде разрешение за изработване на проект за ПУП – ПЗ за ПИ с идентификатор 68134.1982.88, находящ се в [населено място],[жк], район „В.” – СО, [улица], без номер. Към заявлението са приложени: констативен нотариален акт за признаване на право на собственост по реда на ПЗР на ЗСПЗЗ № 148, том VI, рег. № 10337, дело № 1009 от 16.07.2021 г.; удостоверение за наследници № 1487 от 29.09.2022 г.; скица на имота № 15-457747/28.04.2022 г., издадена от СГКК – [населено място] и задание за изработване на проект за ПУП - ПЗ по чл.125 от ЗУТ, съдържащо скица-предложение за разрешаване на устройствена процедура - ПЗ.

В отговор на подаденото заявление с оспореното писмо с изх.№ САГ23-ГР00-2114/1/12.12.2023 г. главният архитект на СО е уведомил П., че имотът, за който се иска даване на разрешение за изработване на проект за ПУП-ПЗ попада в неурегулирана територия, граничеща с действаща регулация на север и изток: м.,„Д.–разширение-юг, на юг: м.,„М. кория – разширение”, на запад: Природен парк „В.” и м.,„в.з. Д. – лифта и под плажа”. В писмото е посочено още, че за оптималното и целесъобразно устройство на територията в съответствие с ОУП на СО, актуалната кадастрална основа и действащата нормативна уредба се изследвала възможността за изработването на служебен цялостен ПУП по реда на чл.16 от ЗУТ, придружен със схеми на техническата инфраструктура, осигуряващ транспортен достъп до поземлените имоти и създаващ възможност за изграждане на необходимата техническа инфраструктура, като във връзка с това е възложено изработването на специализирана карта за територията, както и представянето на предварителни данни от експлоатационните дружества.

При тези данни и след като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 от АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт на всички основания по чл.146 от АПК, съдът приема от правна страна следното:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган на основание чл.124а, ал.2 от ЗУТ, а именно от главния архитект на СО, надлежно оправомощен със заповед № СОА21-РД09-455/22.03.2021 г. на кмета на Столична община. Производството е започнало по искане на собственик на имота, за който се иска разрешение за изработване на проект на ПУП – ПЗ, основанието за която процедура е посочено в чл.125а, ал.5 от ЗУТ. Съгласно чл.124б, ал.5 от ЗУТ, отказите за издаване на разрешение за изработване на устройствен план по чл.124а, ал.5 се дават с мотивирано решение или заповед на компетентния орган в едномесечен срок от постъпване на искането. Изложените в писмото съображения са фактическите основания на постановения отказ. Същият е мотивиран с това, че за района има предвидено изработване на ПУП по смисъла на чл.16 от ЗУТ. По делото обаче не са представени доказателства относно наличието на висяща процедура по изработване на ПУП за района по реда на чл.16 от ЗУТ. Няма посочена заповед за възлагане изработване на ПУП по чл.16 от ЗУТ или друг документ, който да сочи реалното стартиране на такава. В писмото се говори единствено за изследване на възможността за изработването на служебен цялостен ПУП по чл.16 от ЗУТ, придружен със схеми на техническата инфраструктура, осигуряващ транспортен достъп до поземлените имоти и създаващ възможност за изграждане на необходимата техническа инфраструктура. Посочено е, че във връзка с това намерение е възложено изработването на специализирана карта за територията, както и представянето на предварителни данни от експлоатационните дружества. В същото време обаче не е посочен срок и не е дадена каквато и да е индикация за действителното стартиране на такава процедура, дори и само чрез посочване на номерата на писмата, изпратени до експлоатационните дружества за предоставянето на предварителни данни. Липсата на конкретика по отношение на посоченото намерение създава впечатлението, че същото ще бъде евентуално осъществено, като в същото време прегражда възможността на собственика на имота да реализира инвестиционните си намерения спрямо него.

Оспореният отказ също така не съдържа никакви правни основания. Посочването на правното основание при постановяването на отказ всъщност дава информацията, необходима на заявителя да разбере с кои законови изисквания не е съобразено направеното от него искане по чл.124а, ал.5 от ЗУТ. Сезираният с такова искане административен орган следва да съобрази има ли законови пречки, с оглед изискванията на ЗУТ за проектиране на ПУП за конкретния имот, като прецени дали искането е направено от лице от кръга на посочените в чл.124а, ал.5 от ЗУТ, дали същото е придружено от задание по чл.125 от ЗУТ. Съгласно чл.124а, ал.7 от ЗУТ, исканията за издаване на разрешения по ал. 1 - 6 се придружават от задание по чл.125. Заданието, съставено от възложителя, обосновава необходимостта от изработването на плана и съдържа изисквания относно териториалния му обхват, сроковете и етапите за изработване. Заданието се придружава от необходимата информация за съществуващото положение и за действащите за съответната територия концепции и схеми за пространствено развитие и устройствени планове. В изр. второ на ал.7 на чл.124а от ЗУТ е посочено, че с разрешенията по ал.1-6 се определят обхватът, целите и задачите на проекта, видът подробен устройствен план, както и начинът на урегулиране на поземлените имоти - по правилата на чл.16 или на чл.17. Това

означава, че органът може да заложи като изискване към заявителя да съобрази проекта за изработване на ПУП с параметрите на предвидената от него процедура по чл.16 от ЗУТ. В случая в писмото не се съдържат никакви доводи за несъответствие на представеното задание по чл.125, ал.1 от ЗУТ с изискванията на ЗУТ, а единствено напълно голословно се твърди, че е налице намерение, във връзка с което се изследвала възможността за изготвяне на регулация за района по чл.16 от ЗУТ. Следва да се посочи също, че производството по чл.124а, ал.1–7 и чл.124б от ЗУТ не е производство, което приключва с издаване на краен административен акт, а е производство, с което чрез акт на компетентната администрация се поставя начало на процедура по изработване и одобряване на подробен устройствен план. От друга страна според действащата редакция на чл.109, ал.2 от ЗУТ подробните устройствени планове могат да се разработват и само за група поземлени имоти или за един поземлен имот, какъвто е настоящият случай.

В случая, в противоречие с цитираните разпоредби, релевантните на този етап от производството законови предпоставки да се разреши изработване на ПУП не са обсъдени от административния орган и по тях не са изложени мотиви. Органът е бил длъжен да изследва и обсъди наличието или отсъствието на правно значими факти, обосноваващи отказа. Неизпълнението на това задължение от страна на административния орган е довело до постановяване на незаконосъобразен акт, което налага отмяната му.

При това, тъй като съдът не може да се произнесе по съществуващото на спора, преписката следва да бъде изпратена на административния орган за произнасяне по подаденото заявление в едномесечен срок. При новото разглеждане органът следва да прецени релевантните за случая факти и обстоятелства, като съобрази дадените с мотивите на настоящото съдебно решение указания по тълкуване и прилагане на закона.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 от АПК и предвид своевременно направеното от жалбоподателя искане, в негова полза следва да бъдат присъдени направените по делото разноски в общ размер на 610 лв., от които 600 лв. за адвокатско възнаграждение и 10 лв. за платена държавна такса. По делото са представени доказателства за реалното им заплащане.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на М. Н. П. отказ на главния архитект на Столична община да даде разрешение за изработване на проект за ПУП – ПЗ за ПИ с идентификатор 68134.1982.88, находящ се в [населено място],[жк], район „В.” – Столична община, [улица], без номер, обективиран в писмо с изх.№ САГ23-ГР00-2114-/1/12.12.2023 г.

ИЗПРАЩА административната преписка на главния архитект на Столична община за ново произнасяне по заявление с вх.№ САГ23-ГР00-2114/30.08.2023 г. при съобразяване на дадените с мотивите на настоящото решение указания по тълкуване и прилагане на закона.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на М. Н. П. с ЕГН [ЕГН] сумата от 610 (шестстотин и десет) лева, представляваща направените по делото разноски.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

Съдия: